

Novembersemester

- Are you working there, or are you just a missionary? (arbetar du eller är du bara en missionär?). Det var taxichauffören som tog oss till planet Mombasa - Nairobi, som var nyfiken på varför vi skulle tillbaka till Etiopien efter veckan i Mombasa. Servitören på det anglikanska gästhemmet där vi bodde hade en annan kommentar när han hörde att jag var missionär i Etiopien: "- so then you are preaching the gospel?" (Så då predikar du alltså evangeliet?)

När man kommer bort från vardagen får man många tillfällen att reflektera över sin uppgift. Så också för mig då jag fick besök av min syster Birgitta och hennes dotter Maria och vi besökte Nairobi och Mombasa under 10 dagar. Vår ursprungliga plan var en annan. Vi skulle besöka norra Etiopien med några av de historiska platserna, Bahar Dar, Gondar och Lalibela. På grund av det spända läget i landet i början av november fick vi ändra planerna, men jag är glad att de kunde komma i alla fall. De fick se Addis, äta etiopisk mat och uppleva gästhemmet här på Entoto. Och vi fick vara i Mombasa en hel vecka i stället för bara några dagar. Utan swimmingpoolen (se bild) vid anglikanska gästhuset vid södra ändan av färjeläget vid Mombasa hade vi nog förgåtts i värmen. Men nu kunde vi ta en simtur morron, middag och kväll om vi ville det. En dag besökte vi också ett katolskt gästhem och kunde ligga på deras altan och se ut över Indiska oceanen. (se kort) Där kunde jag inte annat än fundera varför det är så svårt att rekrytera missionärer. Onekligen har det här livet många ljusa sidor!

- Ta till vara alla möjligheter du får till avkoppling! var ett råd som jag fick av Signe och Allan Stefansson innan jag åkte till Etiopien första gången. Förstod kanske inte då visheten i det rådet, men mer och mer försöker jag nu också följa det ...

Ett annat sätt att följa rådet var när vi besökte Bamburi Beach och blev väl omhändertagna av några pojkar som ville ordna en båtutture åt oss. - Ja, tack, sa vi och fick först embarkera en "katamaran av afrikansk typ", som kapten Vasco kallade den. En träbåt med ganska djupt skrov i mitten och två balanserande träbjälkar åt var sitt håll, med segel, tog oss med god fart ut till en annan lite mer turistisk båt. Från den båten fick vi besöka ett marint reservat och se massor av fiskar genom ett glasgolv. Vi som ville fick också låna en snorkel och hoppa över bord. Självklart ville jag det, efter att ha provat på det vid Green Island utanför Massaua i Eritrea för 18 år sedan. En ny värld öppnades för mig då, och den fick jag återuppleva nu simmande bland alla de andra fiskarna! Helt fantastiskt var det även nu! Sedan släpptes vi av på ett korallrev där vi fick göra en promenad med hjälp av en sakkunnig guide som visade oss både levande och döda sjöborrar, ostron och sjöstjärnor och -spindlar. Vid den här tiden mitt på dagen kom tidvattnet så vi fick se fantastiska formationer av koraller under vårt glasgolv. Efter detta satt det helt perfekt med en kryddstark indisk lunch på Yuls restaurang.

Vad Kenya har mer av än Etiopien är ju vilda djur, och det hann vi också med både i Nairobi National Park och Shambo Hills. Buffelhjortar på båda ställena, impalas och sebulantiloper, zebror, giraffer, strutsar, gnuer, två noshörningar med mera såg vi.

Tillbaka till ett Addis där livet på ytan är tillbaka till det normala, men det känns som om det är ett påtvingat lugn. Med oppositionspolitiker fängslade och ungdomar på straffläger i Didessadalen, utan fri press och med hot om ett nytt krig i Eritrea så känns det mer och mer som om kommunisttidens diktatur är på väg tillbaka. Inför valet i maj så blev det en

ökad politisk medvetenhet bland gemene man, men nu skruvas tumskrubarna åt igen. Att ett öppet val kunde ge ett annat resultat än ett tidigare val var tydligen en helt otänkt tanke bland de styrande i landet. Ingen ledare i Afrika ger ifrån sig makten frivilligt är tydligen ett axiom, men tråkigt. Vid gårdagens "Great Ethiopian Run" då mer än 20.000 sprang en runda i Addis skanderades ord som "Woyane är tjuvar" och många hejade på löparna med V-tecknet som var oppositionens kännetecken, men som jag inte har sett på stan efter den 8 maj, då hela stan var på fötter för demonstration för oppositionen.

Vad som känns otroligt viktigt just nu är att omvärlden ser vad som händer här. Att någon juridiskt sakkunnig följer rättegången mot oppositionsledarna och att människorättsorganisationer får besöka ungdomslägren i Didessadalen. Nio anställda på LWF här i Addis blev tagna och ditskickade, sju har återvänt fick jag höra i afton. De har berättat hur de när de kom fram fick lämna ifrån sig sina skor. Dels så att de inte skulle kunna springa därifrån och dels så finns det både ormar och annat otyg i gräset i Didessa, vilket skapar rädsla och vanmakt. På TV ser vi intervjuer med pojkarna där de försäkrar att de får mat och har det "hur bra som helst"...

Och ett nytt krig mot Eritrea får bara inte starta!! Har sett att FN hotar båda länderna med bojkotter. Tänk om de här två länderna kunde samarbeta i stället för motarbeta varandra! Att de kunde uppskatta den gemensamma kultur som de ju i mycket delar - inte minst matkulturen. De kunde idka handel till bägges fromma, så att bönderna i Wollega kunde få sälja teff och kaffe och få betalt för den och människorna i Asmara kunde köpa teff och kaffe till rimligt pris.

Vad jag förstår så är skördetiden i full gång här, och regnen har nog kommit i rätt tid, så (med Per Juliussons psalm från Sv Ps 727, näst sista upplagan!)

Vi gläds åt fälten som mognar och smakar skördarnas tid.
Vi vet, att han som har kommit fullbordar löftet om frid:
Att larm och krigsrop skall tystna och vapnen brännas till stoft,
Och elden sprida kring världen av vår och morgon en doft.

Det namn som gossen skall bära är Underbar uti råd,
Och Väldig Gud skall han kallas och Evig Fader med nåd.
Och oss som längtar till freden mer hett än någonsin förr
Han visar vägen till Eden och öppnar lustgårdens dörr.

Föraktad var han av människor och övergiven av Gud.
Och hemsökt, tuknad och pinad han bar förbannelsens skrud.
Han led i syndares ställe, och vårt var straffet han tog.
För hela skapelsens vända i gränslös kärlek han dog.

Och korset skall en gång blomma som trädet i Paradis,
När alla färdemän hunnit sitt hem ur öken och is.
Då lamm och vargar bor samman.
Ett barn från Betlehems stall skall pantrar, kalvar och lejon i sämja föra i vall.

Det är mitt hopp! På fredag är det slut på semestern, och om det då är jobb som börjar eller jag bara är en missionär, eller om jag ska predika evangeliet får vi väl se.